

[Miljøministeren]

mænd er på besøg dernede, hvor vi gennemdiskuterer alle miljøproblemer.

Det er regeringens opfattelse, at dette pres ikke vil blive mere effektivt med oprettelsen af det samarbejdsorgan, som er foreslået i beslutningsforslaget.

Der har også været talt meget om netop dette samarbejde mellem Øst og Vest. Det er vores indtryk, at dette samarbejde er ved at udvikle sig i en gunstig retning bl.a. også på baggrund af det, jeg her har sagt. Vi skal jo ikke skjule, at vi også har samarbejdsaftaler med Sovjet. Vi samarbejder med en række lande både bilateralt og gennem en række FN-organer, hvor Danmark optræder sammen med DDR og med Sovjet.

Det FN-organ, som har spillet den største rolle for Øst-Vest-samarbejdet, er ECE. Det er, som jeg tidligere har nævnt, gennem dette organ, at vi har haft konventionen netop om grænseoverskridende luftforurening; det startede jo her fra de nordiske landes side. Gennem ECE har landene i Europa gennem de senere år udviklet informationer om miljøteknologi. Denne udveksling af information har omfattet både det, vi lidt populært kalder »affaldsfri teknologi, genbrugsteknologi og teknologi til recirkulering af produkter og materialer samt teknologi til forureningsbekæmpelse«.

Dette aspekt ved udveksling af informationer om forskellige typer teknologi til begrænsning af forurening er således også dækket ind i det samarbejde, der allerede er i gang i Europa. Østersølandene deltager jo også i det overvågningssamarbejde, der gennemføres inden for det europæiske overvågningsprogram for luftforurening. Og inden for dette program udvikles der endvidere både data og information om overvågnings-teknologi. Samarbejdet med Østlandene er efter regeringens opfattelse vigtigt i en række miljøspørgsmål, og jeg behøver bare henvise til de sidste dages begivenheder i Rusland.

Regeringen arbejder på forskellig vis med at udbygge dette samarbejde, men som jeg tidligere har nævnt, afhænger udbygningstakten af det generelle samarbejdsklima, og det vanskeliggøres af de relativt store forskelle, der er mellem landene politisk og økonomisk og teknologisk, men dem prøver vi at overvinde. Regeringen mener altså ikke, at det foreliggende forslag kan bidrage væsentligt til udbygningen af dette samarbejde. Tvært-

imod er vi bange for, at det kan skabe forvirring og usikkerhed om de eksisterende samarbejdsorganer, og det er givet, at de resultater, der er opnået bl.a. igennem denne klubstrategi, er opnået på baggrund af, at man bruger sneboldtaktikken, en enighed blandt nogle få lande, der mener det samme. Derefter ruller denne snebold ud og får flere og flere med. Et eksempel er de fem nordiske lande. Inden der var gået to år, var 21 lande tilsluttet på et så vanskeligt punkt, hvor vi igennem EF ikke kunne være nået til dette resultat.

Derfor er jeg enig med hr. Gade i, at klubstrategien er meget vigtig til at løse miljøspørgsmål, men den forudsætter, at der er en kerne, der kan samle op og derefter blive til en snebold, som kan lægge pres på andre nationer og ad den vej få løst spørgsmål, som vi ikke kan løse i de organer, vi ellers er inde i.

Tiden tillader ikke, at jeg kommer ind på flere betragtninger desangående, men til slut vil jeg sige til hr. Gade, at dette ikke er et forsøg fra regeringens side på at tromle et initiativ, der er nyt, ned. Her er tale om, at det samarbejde, der er i gang, kræver enorme ressourcer, kræver enorm strategi og har vist sig at kunne slå igennem på adskillige områder. Det er derfor, vi fortsat vil anvende dette samarbejde og denne fremgangsmåde og vil tage de positive tanker ind, der også er nævnt i dette forslag. Men vi frygter, at forslaget som helhed kan bremse det arbejde, vi har i gang, og dermed også bremse resultaterne.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er fuldstændig forbløffet over ministerens vrisvende afvisning af dette forslag. Jeg skal blankt indrømme, at jeg havde regnet med støtte fra ministeren. Jeg havde regnet med, at ministeren havde holdt den sædvanlige tale om, hvor godt det er, at vi har konventionerne, men hvor svært det er at få noget til at ske i dem, og jeg ved også godt, at jeg kunne have fået ministeren til at sige, at nogle af konventionerne er umådelig svage. At bruge klubstrategien kan jo godt være vanskeligt, det kan jo nemlig være i form af daglobbyarbejde osv., hvor vores forberedelsesniveau tit har været meget, meget dårligt.